

дистанційної освіти. Усе це спонукає посилювати складові реформи освітньої галузі, пов'язані з інформатизацією освітнього простору, із забезпеченням закладів освіти доступом до мережі Інтернет, а здобувачів освіти і педагогічних працівників – цифровими пристроями та електронними освітніми ресурсами.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Закон України «Про освіту». Відомості Верховної ради України. 2019. № 2657-VIII. 2661 – VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19>.
2. Статистичний щорічник Тернопільської області за 2019 рік / ред. А. А. Чорний; Держ. служба статистики України, Головне управління статистики у Тернопільській області. Тернопіль, 2020. 439 с.
3. Паспорт Почаївської міської об'єднаної територіальної громади. URL: <http://gromada-i-misto.org/wp-content/uploads/2007/03/Passport-Pochayv-.pdf>.
4. Совсун І. Р. В режимі виживання. URL: <https://zn.ua/ukr/ukraina-1991-2020/u-rezhimi-vizhivannja.html>.
5. Сафонова В. Є. Прогнозні аспекти розвитку вищої освіти в умовах демографічної кризи в Україні. URL: www.nbuv.gov.ua/portal/Soc_Gum/Nvamu_ekon/2009/15.pdf.
6. Кравчук О. Я. Демографічна ситуація в Тернопільській області: сучасні проблеми та прогнози. Інноваційна економіка. 2011. № 3. С. 262-265.

Гоменюк Іванна

Науковий керівник – доцент Питуляк Мирослава

ОСОБЛИВОСТІ ЛІСОВИХ НАСАДЖЕНЬ ДП «ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ ЛІСГОСП»

Ліси є складною еколого-економічною системою і виконують ряд важливих функцій.

Дослідження лісів центральної частини області є актуальним, оскільки вони зазнають значного антропогенного впливу.

Метою статті є аналіз лісистості та категорій лісів ДП «Тернопільський лісгосп».

Площа земель ДП «Тернопільський лісгосп» складає 26015,0га, в тому числі вкрита лісом – 23913,2 га (91,9%). До складу підприємства входить 8 лісництв Микулинецьке, Скалатське, Терехівське, Тернопільське, Мшанецьке, Збаразьке, Залозецьке, Буданівське (рис.1). Частка земель вкритих лісовою рослинністю коливається в межах від 91,3% в Скалатському лісництві до 96,1% у Тернопільському лісництві. Лісові ділянки, що не вкриті лісовою рослинністю представлені лісовими розсадниками, плантаціями, рідколіссями, згарищами, зрубами, галявинами, біогалявинами, лісовими шляхами, просіками та іншим.

У структурі загальної площі лісового фонду переважають лісові культури (57,3%), які займають площу 14606,0 га і лісові розсадники – 36,4%.

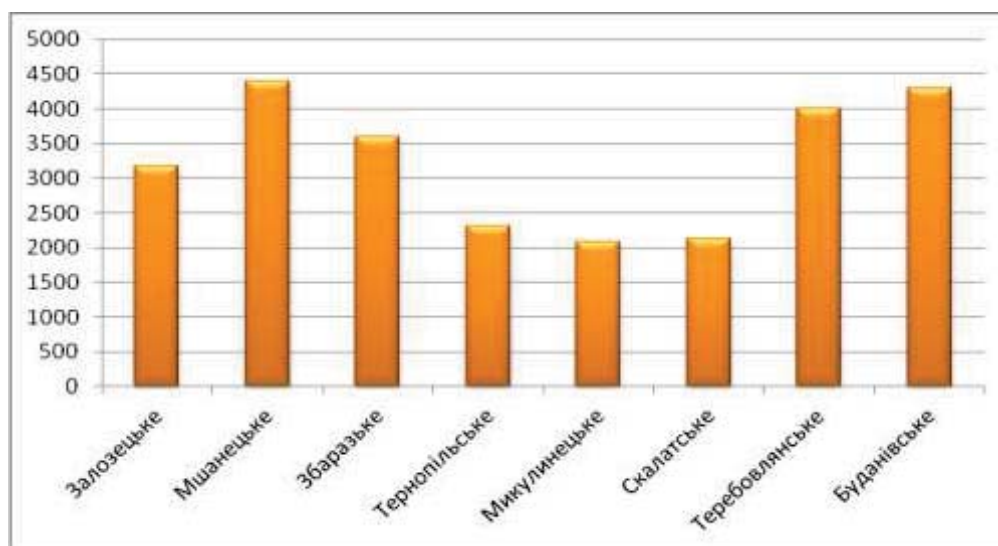

Рис. 1. Площа лісництв «ДП Тернопільське лісове господарство», (га) (побудовано за [2])

ГЕОГРАФІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

У структурі нелісових земель орні землі, сіножаті і болота, частка яких становить відповідно 19,5%, 23,3%, 13,4%. У структурі лісового фонду найбільша частка земель вкритих лісовою рослинністю (лісових ділянок) – 97,9% (рис.2).

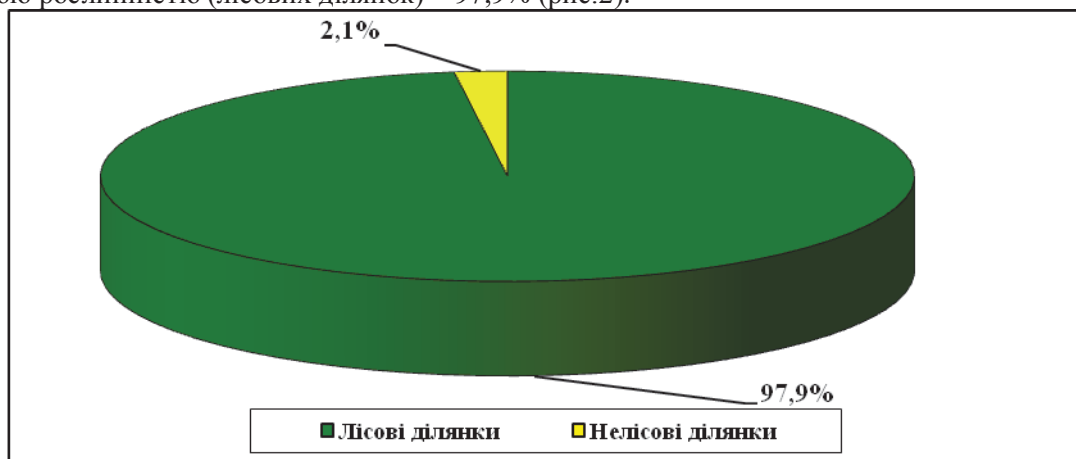

Рис. 2. Розподіл загальної площі лісового фонду за категоріями лісових (побудовано за [2])

ДП «Тернопільський лісгосп» знаходиться в центральній частині області, яка характеризується низькою залісненістю: Збаразький – 9,1%, Підволочиський – 5,1%, Терехівський – 8,4%, Тернопільський – 7,9%, Зборівський – 11,% райони.

Існуючий поділ площі на категорії лісів відповідає господарському призначенню, природним та економічним умовам району розташування лісгоспу, має позитивний вплив на стан ведення лісового господарства, приведений у відповідність з вимогами сучасного природоохоронного законодавства, і сприятиме охороні навколишнього середовища, збільшенню рекреаційної ролі лісів, збереженню цінних ділянок високопродуктивних насаджень, ділянок з наявністю реліктових рослин.

Існуючий поділ лісів на категорії проведено згідно Порядку поділу лісів на категорії та виділення особливо захисних лісових ділянок, затверджених постановою КМ України від 16.05.2007 року №733 та затверджений наказом Державного агентства лісових ресурсів України №556 від 25.12.2014 р.

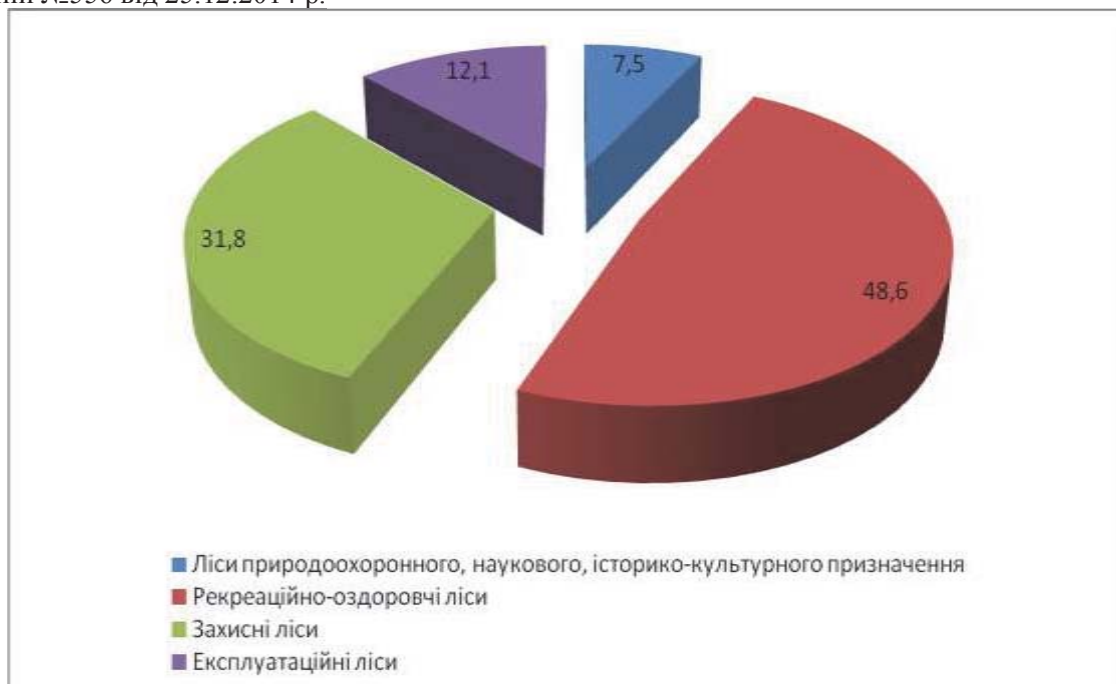

Рис. 3. Розподіл лісів ДП «Тернопільський лісгосп за категоріями, % (побудовано за)

Найбільшу площу в ДП «Тернопільський лісгосп» займають рекреаційно-оздоровчі ліси – 12655,5 га (48,6%), які розміщені по території лісгоспу нерівномірно. Найбільша частка їх в

Микулинецькому лісництві – 98,1%. Найбільшу площу вони займають в Теробовлянському лісництві (3668,3 га). Значна частка рекреаційно-оздоровчих лісів в більшості лісництв лісгоспу і коливається від 83,8% до 98,1%. Найменша частка рекреаційно-оздоровчих лісів в Буданівському (1,8%) і Залозецькому (9,5%) лісництвах.

Ліси природоохоронного, наукового та історико-культурного призначення в Тернопільському лісгоспі займають незначну площу – 1950,0 га, що становить 7,5%.

Захисні ліси на території лісгоспу займають 8266,0 га. Найбільша частка цих лісів у Залозецькому (92,2%) і Мшанецькому лісництвах (66,3%).

Експлуатаційні ліси представлені на території Буданівського лісництва і займають площу 3142,9 га. Разом з тим зазначимо, що на території всіх лісництв частина лісів має особливий режим користування і є можливою для експлуатації.

Породний склад у всіх категоріях лісів характеризується домінуванням твердолистяних порід, частка яких становить 86,4%.

Отже, ліси ДП «Тернопільський лісгосп» належать до чотирьох категорій, характеризуються різноманітністю породного складу в якому переважають дуб звичайний, граб звичайний, ясен звичайний.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Географія Тернопільської області: монографія. В 2-х т. Т.1 Природні умови та ресурси // ТНПУ ім. В.Гнатюка. – Тернопіль: Крок, 2017 с. 504 с.
2. Проект організації і розвитку лісового господарства ДП «Тернопільський лісгосп» Тернопільського обласного управління лісового та мисливського господарства. – Львів 2010 р. – 194 с.
3. Тернопільське обласне управління лісового та мисливського господарства [Електронний ресурс]. – Режим доступу <https://ternopillis.gov.ua/golovna.html>

*Дутка Андрій
Науковий керівник – доц. Питуляк Микола*

РЕКРЕАЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНИХ РЕСУРСІВ ГУСЯТИНСЬКОГО РАЙОНУ

Актуальність проведених досліджень. Район дослідження має багаті ресурси для формування рекреаційного господарства. Серед них виділяють природні, історико-культурні, соціально-економічні. За умови їх раціонального використання в регіоні можуть розвиватися різні види рекреаційної діяльності. Тому важливим є визначення найбільш оптимальних напрямків розвитку рекреаційної діяльності на основі використання місцевих рекреаційних ресурсів.

Метою статті є дослідження рекреаційного потенціалу Гусятинського району.

Однією із галузей, яка в сучасних умовах починає відроджуватися майже у всіх регіонах України, є рекреація. Вона забезпечує потреби населення у відпочинку і оздоровленні, є стимулятором розвитку допоміжних та обслуговуючих галузей, а також важливим чинником, що впливає на рівень та якість життя населення. Для оптимального розвитку цієї галузі важливо вивчити стан ресурсного забезпечення, особливості використання рекреаційного потенціалу, розвиток туристичної інфраструктури, рівень кадрового забезпечення галузі, тобто рівень сформованості та структури рекреаційного господарства.

Актуальним питанням розвитку багатьох регіонів України у зв'язку з визначенням туризму як однієї із пріоритетних галузей є дослідження їх туристсько-рекреаційного потенціалу з метою виявлення характеристик та проблем на регіональному рівні та їх подальше практичне застосування уже на національному. Територія Гусятинського району володіє багатим природно-ресурсним потенціалом, що поряд із яскравими регіональними особливостями створюють всі передумови для розвитку рекреаційної діяльності. Характерною рисою природи Гусятинщини є її різноманітність. Більшу частину займає плоска рівнина з древніми річковими долинами і чітко вираженою Товтровою грядою (Медоборами) [6].

На сучасному етапі важливо з'ясувати сучасний стан використання історико-культурного потенціалу району для виявлення найбільш перспективних видів туризму, які можуть досягти